

Bergvesenet

Postboks 3021, N-7441 Trondheim

Rapportarkivet

Innlegging av nye rapporter ved: Arve

Bergvesenet rapport nr 5015	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering	Gradering
Kommer fra ..arkiv Elkem Skorovas AS	Ekstern rapport nr P4-12-81	Oversendt fra Elkem Skorovas AS	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Holden i Lierne: Rapport fra sommeren 1965				
Forfatter Flatebø, Rolf		Dato År 04.08 1965	Bedrift (Oppdragsgiver og/eller oppdragstaker) Elkem Skorovas AS	
Kommune Lierne	Fylke Nord-Trøndelag	Bergdistrikt	1: 50 000 kartblad 19234	1: 250 000 kartblad Grong
Fagområde Geologi	Dokument type		Forekomster (forekomst, gruvefelt, undersøkelsesfelt) Holden i Sørli Lierne	
Råstoffgruppe Malm/metall	Råstofftype Cu, Zn			
Sammen drag, innholdsfortegnelse eller innholdsbeskrivelse Området beskrives i forhold til anomaliene fra ABEM's bakkemåling. I området finnes en gl.skfr. med staurolitt Anomaliene består av svake py-impregnasjoner, grafitt eller at årsaken ikke er funnet. Referanse til dagboken				

Rapport fra sommeren 1905.

Den generelle geologien over området dekkes godt af Fossies korter. Jeg vil bare kort nevne de mest fremtrædende bergarterne som forekommer.

Kvartskraterolvr: karakteriseret ved myke kvarts, lys glimmer. Varianter inneholder blotitt eller grøn amphibol. Kv. ker. viser vanligvis god foliasjon.

Hornblendeskifer: mørk bergart, består hovedsakelig av en amphibol og plagioklas, viser vanligvis også god foliasjon.

Grønstein: skiller seg fra hornblendeskifer ved at den er grøn av utseende, ellers er mineralinnholdet vel omtrent det samme. Foliasjon er som regel ikke så utpreget som hos hornblendeskiferen.

Glimmerskifer: inneholder hovedsakelig glimmer, kvartsinholdet varierer meget. Små granater er vanlig, (kvernstær) men kan også være store. Det er ofte vanskelig å avgjøre om vi har kvartskraterolvr eller glimmerskifer. Dette forekommer alle overganger mellom disse.

I det følgende vil de forskjellige anomaliområdene bli behandlet hver for seg:
Ved alle strøk og fallmålinger er det ikke tatt hensyn til misvisning.

Anomaliområde nr. 25. Anestangen. Bilde J. 22.

Det meste av tungen er fullstendig overdekket. De eneste blottninger er langs sørsiden mot vannet og ytterst på tungen hvor man får et godt profil. Det er vanskelig å få studert blottningene mot vannet på sørsiden da vi ikke hadde båt. Vi måtte nøye oss med et par orofiler.

Følgende bergartserie foreligger:

Underst helt nede mot vannkanten ligger en glimmerskifer med granater (kvernstein type). Så følger over en bergart som for det meste inneholder granater, sammen med kvarts og kalkspat. (stuf 1)

Ytterst på tangen ved 2 er samme sone. Her forekommer en liten rustsone, grafittholdig.

Over granatsonen ligger en hornblendeskifer. Inne i denne hornblendeskiferen ligger en sone med bra impregnasjon av svovelkis. Dette er blottet ved 3 ytterst på Aanestangen. Kisgangen er her 30 cm bred. (se Stuff 3a og b)

Strøk og fall er det samme i alle blottningene, ca. ²⁰ ~~15~~ ³⁰. Ønskes nærmere detaljer om bergartene henvises til dagboken.

Jeg vil anta at det er denne kissonen som er årsak til anomalien. Ønsker man nærmere undersøkelse av denne må man gå over til bakkemåling og røsking.

Anomaliområde nr. 26. Holden. Bilde J. 22 - H. 22.

Her foreligger samme bergarter som på Aanestangen. Det er sannsynligvis fortsettelsen av denne. I tillegg til profilet fra Aanestangen får vi her under glimmerskiferen mot Langvikelven en sone som veksler mellom kvartskeratofyr og hornblendeskifer. (stuff 5/5/7-65. Strøk og fall ~~15~~ ¹⁵)

Etter bakkemålingene har anomalien sitt maksimum på toppen av høyderyggen mellom Langvikelven og Aaneselven. Her står en hornblendeskifer, sannsynligvis den samme som inneholder kisgangen på Aanestangen etter bergartsprofilet å dømme. Vi kunne imidlertid ikke finne noe tegn på at kisgangen sto her. Nå var berggrunnen her lite blottet så man må gå til røsking hvis man skal påvise anomaliårsak helt sikkert. Et sted fant vi en ganske kraftig rustforvitret sone i hornblendeskiferen med svovelimpregnasjon. Bergarten ligner den samme som på 3 men impregnasjonen her er ikke så kraftig (se stuff 6/5/7). I begge tilfelle ligger svovelkisen i kvarts.

Anomaliområde nr. 25. Bustadtjern. Bilde J 22 - K 23.

Berggrunnen i anomaliområdet er meget dårlig blottet sett ut fra detaljgeologisk hensyn. I bekken fra Bustadtjern mot Holdenvann ligger hornblendeskifer. Et sted fant vi en rustsone (J 22-9). På nordsiden av Bustadtjern over det bakkemålte område står det også grønnstein, men det er ikke mulig å påvise noen anomaliårsak. Her må man røske eller bore for å finne ut noe mer om anomalien.

På det lille bakkemålte område SØ Bustadtjern med pkt. P7 står det hornblendeskifer. Et sted her fant vi en liten blottning med impregnasjon av litt kis. Strøket varierer mellom 15 v og 50 v, men det må man vente da fallet er meget lite, 10 - 20° mot N. Vi kan ikke påvise anomaliårsak.

Anomaliområde nr. 15. Holmtjern V. Bilde nr. K 23.

Berggrunnen er meget dårlig blottet. Eneste mulighet var å følge bekken som munner ut i Langtjern. Underst hornblendeskifer som veksler med kvartskeratofyr, tegnet brunt på bilde K-23. Over denne sonen ligger glimmerskifer. Strøk og fall oppover ca $V \frac{10}{130} \emptyset$.

Det er ikke mulig ut fra det lille som er blottet å si hva anomaliårsak kan være.

Anomaliområde nr. 14. Holdeslien S. Bilde nr. H 22.

Berggrunnen er meget dårlig blottet. God blottning i Aaneseelven (H-22, 15) som viser vekslende lyse og mørke lag. De lyse som er de største er diorittisk amfibolbergart, amfibolen er grønn. Bergarten ligner en trondhjemit. Strøk ca $\frac{80}{130}$.

De få blottninger ellers viser hornblendeskifer. Ingen viser impregnasjon av kis. Det er ikke mulig å påvise anomaliårsak.

Anomaliområde nr. 58. Holden V. Bilde nr. H-22.

Geologien over anomaliområdet er tegnet inn på bildet. Anomalien ser ut til å ha forbindelse med grønnstenen som er tegnet inn. Denne grønnstenen er helt uten foliasjon de fleste steder. Bare nær kontakten med omkringliggende kvartskeratofyr har den en foliasjon som kv. ker. Grønnstenen er også en del klorittisert langs kontakten. Et sted fant jeg en liten rustsone. (stuff). Her så også ut til å være litt grafitt. Det var vanskelig å avgjøre da jeg ikke fikk tak i en ordentlig prøve. Blottningen stakk så vidt opp gjennom overdekningen. Røsking ville kanskje kunne hjelpe til å påvise anomaliårsak. Bakkemåling over området kunne kanskje avgjøre om anomalien følger grønnstenen.

Ønskes nærmere beskrivelse av anomalien henvises til dagboken.

Anomaliområde nr. 55. Tisvann V.

Berggrunnen i området består for det meste av glimmerskifer. I denne fant vi en sone med bituminøs skifer. En av blottningene viser denne med synlig mektighet på ca. 2m. Jeg vil anta at denne er årsak til anomali.

Skorovatn, 4. august 1965.

Rolf Flatebo
(sign)